

Mısralar Anlatmıyor Sevdayı

— pervane · 19 Nisan 2012

Keşke bütün hayaller çılgık atsaydı sık sık,
Şairlerin nefesi mecliste tıkanmazdı.
Yüzlerde güller açar, olmazdı asla asık,
Sultanlarım sancıyla durmadan yakınmazdı.
Şimdi artık mısralar anlatmıyor sevdayı;
Çağlatıyor kalemler bülbülsüzce sedayı.

Şairlerin gözüne aniden perde indi,
Arzuların yerine hüznler otağ kurmuş.
Titreyen gönüllere koyu katranlar sindi,
Bugünüm hızlı hızlı beni canımdan vurmuş.
Şimdi artık mısralar anlatmıyor sevdayı;
Çağlatıyor kalemler bülbülsüzce sedayı.

Dile gelen güfteler poyraza teslim oldu,
Yangın yüklü heceler sönüyor sitelerde.
Kalplerde yaşatılan ilhamlar bir bir soldu,
Hekimlerin elleri katran reçetelerde.
Şimdi artık mısralar anlatmıyor sevdayı;
Çağlatıyor kalemler bülbülsüzce sedayı.

Takvimlerin yaprağı dert anlatır bu gece,
Şiirler neşesizce esiyor soğuk soğuk.
Cananların elleri yarılmaz hece hece,
Gözlerden sızar durur kor yaşlar oluk oluk.
Şimdi artık mısralar anlatmıyor sevdayı;
Çağlatıyor kalemler bülbülsüzce sedayı.

Pervane gece gündüz eline alev alır,
Duyguları haykırmaz, tükeniyor sermaye.
Yaşattığı arzular hoyratça mayhoş olur,
Yandığı seherleri edemiyor himaye.
Şimdi artık mısralar anlatmıyor sevdayı;
Çağlatıyor kalemler bülbülsüzce sedayı.